

Nieuwsbrief PFR Updates - Nummer 24, 2016

Nummer 24, 2016

Redactie: W.M. Schrama, L. Hu, M. Jonker, M. van der Leeden en J. Tigchelaar.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2016:4441](#) 31-05-2016

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2016:4104](#) 24-05-2016

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2016:4097](#) 24-05-2016

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2016:3939](#) 17-05-2016

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2016:3188](#) 21-04-2016

Rechtbank

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2016:4840](#) 17-05-2016

Uitspraken zonder ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 28-04-2016

Cincimino/Italië

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

In hoger beroep bij wijze van voorlopige voorziening schorsing van de werking van de omgangsbeschikking voor de duur van drie maanden (artikel 223 Rv).

In 2013 is een omgangsregeling vastgesteld waarbij de vader één keer per twee weken een weekend omgang heeft met zijn dochter en de andere week op woensdagmiddag. Moeder zet de omgang stop nadat zij ervan overtuigd is geraakt dat de vader zijn dochter heeft misbruikt. Zij verzoekt de rechtbank de omgang voor bepaalde dan wel onbepaalde tijd te ontfeggen. De rechtbank wijst het verzoek in afwijking van het advies van de Raad voor de Kinderbescherming af.

De moeder vraagt in hoger beroep bij wijze van voorlopige voorziening schorsing van de werking van de beslissing uit 2013. Het hof wijst het verzoek toe, maar voor een beperkte periode (in de overwegingen staat een periode van vier maanden, maar uit het dictum blijkt een periode van drie maanden). Het hof overweegt eerst dat aan de vereisten van artikel 223 Rv is voldaan dat een geding aanhangig is (de moeder is van de uitspraak van de rechtbank in hoger beroep gegaan) en dat er voldoende samenhang is van de verzochte voorlopige voorziening met het in de hoofdzaak gedane verzoek. Vervolgens overweegt het hof dat uit de stukken en het verhandelde ter zitting het hof is gebleken dat de moeder emotioneel niet voldoende in staat is om uitvoering te geven aan de zorgregeling zoals vastgesteld bij de beschikking van de rechtbank uit 2013. Het hof acht het niet in het belang van de minderjarige dat die zorgregeling onverkort en/of met behulp van de sterke arm ten uitvoer zal/kan worden gelegd en is om die reden van mening dat er een voldoende dringend belang van de moeder is bij het schorsingsverzoek. Afweging van de belangen van partijen tegen de achtergrond van de te verwachten resterende duur van de hoofdzaak en van de proceskansen daarin, maakt echter dat het hof aanleiding ziet om de werking van de beschikking uit 2013 slechts een paar maanden te schorsen. Daartoe loopt het hof vooruit op het oordeel dat nog moet worden gegeven in de hoofdzaak en overweegt het in afwijking van het advies van de raad dat het gelasten van een rustperiode van enkele jaren voor de minderjarige, zoals door de raad geadviseerd, niet in haar belang is, daarbij in aanmerking nemende dat de minderjarige zich blijkens het raadsrapport op zichzelf goed ontwikkelt. Juist bij een kind van haar leeftijd is er

nog gelegenheid om een eventueel en mogelijk ook onterecht negatief beeld dat zij heeft van haar vader bij te stellen. Dit zal moeilijker worden als zij nog enkele jaren geen contact heeft. Het hof betwijfelt bovendien of de moeder aan haar problematiek zal (blijven) werken, indien daartoe voor haar gelet op het ontbreken van omgang tussen de vader en de minderjarige geen acute noodzaak meer bestaat. In dat geval zal de moeder ook na de rustjaren niet in staat zijn om de minderjarige voldoende te ondersteunen in het contact met de vader. Het is een feit van algemene bekendheid dat het ontbreken van contact met een ouder op langere termijn de emotionele en/of identiteitsontwikkeling van een kind negatief kan beïnvloeden.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 31-05-2016

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2016:4441

Zaaknummer: 200.188.363/02

RECHTSPRAAK

Moeder geeft in hoger beroep geen (actueel) inzicht in haar inkomensgegevens. Hof kan haar behoeftigheid en draagkracht niet vaststellen. Voor de kinderalimentatie rekent het hof de behoefte van de minderjarige voor gelijke delen toe aan de vader en de moeder. Wat de partneralimentatie betreft heeft de vrouw haar behoeftigheid onvoldoende gemotiveerd. Dit leidt tot nihilstelling.

Kinderalimentatie

Het hof overweegt als volgt. Aan de zijde van de vrouw is de rechtbank in de bestreden beschikking uitgegaan van een minimale draagkracht van € 25 per maand, omdat de vrouw een beperkt inkomen heeft. Het hof overweegt dat thans ook het kindgebonden budget in aanmerking dient te worden genomen bij de bepaling van de draagkracht van de vrouw. De vrouw heeft voorts toegelicht dat zij zelfstandig ondernemster is en naast haar werk een studie volgt. Nog los van het feit dat de vrouw haar stelling dat zij een studie volgt niet met stukken heeft onderbouwd, zoals ook door de man naar voren gebracht, heeft zij geen inzage gegeven in de actuele resultaten van die onderneming. Voorts ontbreken actuele gegevens omtrent haar aanstelling bij C. Een jaaropgave van 2015 noch salarisspecificaties 2015 zijn overgelegd. De vrouw heeft het hof daarmee de mogelijkheid onthouden om haar draagkracht adequaat vast te stellen. Uit de gemotiveerde stellingen die de man in hoger beroep heeft ingenomen over de inkomenssituatie van de vrouw, had de vrouw naar het oordeel van het hof kunnen afleiden dat het van belang is om haar draagkracht in hoger beroep (alsnog) inzichtelijk te maken en daartoe stukken in te brengen. Dat geldt te meer nu het geldende procesreglement daarover aan duidelijkheid niets te wensen overlaat. Nu de vrouw bovendien niet ter zitting is verschenen, heeft zij het hof tevens de mogelijkheid onthouden haar te bevragen over haar activiteiten en resultaten in de onderneming. Het hof laat een en ander voor rekening en risico van de vrouw, aldus dat het hof naar redelijkheid de behoefte van de minderjarige voor gelijke delen aan partijen zal toerekenen.

Partneralimentatie

Het hof overweegt dat het hem is gebleken dat de vrouw ondanks dat de man in zijn beroepschrift en ook daarna uitdrukkelijk de behoefte en behoefteigheid van de vrouw aan de orde heeft gesteld, heeft nagelaten haar behoefte en behoefteigheid nader te motiveren met relevante bescheiden. Gelet op het standpunt van de man in zijn beroepschrift hierover, had dat wel op de weg van de vrouw gelegen. Voorts is het hof gebleken dat de vrouw ten tijde van het convenant akkoord is gegaan met een bijdrage van de man van € 750 bruto per maand. De stelling van de vrouw dat die afspraak een noodgreep was, is door de man betwist en door de vrouw niet nader gemotiveerd zodat die stelling niet is komen vast te staan. Het hof gaat er gelet op de beschikbare gegevens vanuit dat die € 750 per maand de destijds bestaande aanvullende behoefte van de vrouw betrof. De stukken die wel beschikbaar zijn betreffende de inkomsten en uitgaven van de vrouw zijn naar het oordeel van het hof onvoldoende actueel en niet voldoende om aan te nemen dat bij de vrouw behoefteigheid bestaat. Alles afwegende wijst het hof het verzoek van de man tot nihilstelling van de partneralimentatie dan ook toe.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 24-05-2016

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2016:4104

Zaaknummer: 200.175.131/01

RECHTSPRAAK

Verzoek tot uitvoerbaar bij voorraadverklaring van omgangsbeschikking toegewezen.

De rechtbank heeft een definitieve zorgregeling vastgesteld van één keer per veertien dagen een weekend en de andere week op vrijdag op straffe van een dwangsom. Verder heeft de rechtbank gezamenlijk gezag toegekend. Het verzoek van de vader om de beschikking uitvoerbaar bij voorraad te verklaren is ongemotiveerd afgewezen. De vader verzoekt incidenteel in hoger beroep om alsnog de beschikking uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

Het hof wijst het verzoek toe. Daartoe overweegt het hof onder verwijzing naar HR 20 maart 2015, ECLI:NL:HR:2015:688 en HR 30 mei 2008, ECLI:NL:HR:2008:BC5012 dat in dit geval voor de beoordeling van het verzoek de criteria gelden dat de verzoeker in het incident belang moet hebben bij de uitvoerbaarverklaring; verder dat de belangen van partijen moeten worden afgewogen in het licht van de omstandigheden van het geval. Afgewogen moet worden welke belangen het zwaarst wegen. Bij die afweging moet worden uitgegaan van de bestreden beslissing en van de daaraan ten grondslag liggende vaststellingen en oordelen, terwijl de kans van slagen van het hoger beroep in beginsel buiten beschouwing moet blijven.

Het hof overweegt aan de hand van deze criteria dat de man belang heeft bij de uitvoerbaarverklaring bij voorraad. Bij de belangenafweging dient verder niet alleen het belang van partijen, maar ook die van het kind een overweging te vormen. Het belang van de man bij de tenuitvoerlegging van de beschikking dient naar het oordeel van het hof zwaarder te wegen dan het belang van de vrouw bij het behoud van de bestaande toestand totdat op het hoger beroep is beslist.

Ter zitting is komen vast te staan dat de vrouw de omgangsregeling heeft stopgezet naar aanleiding van een verslag van een orthopedagogisch specialist die stelde dat 'de minderjarige niet open en onbevangen overkomt. Zowel inhoudelijk als non-verbaal vertoont hij afwijkend gedrag. Moeder lijkt oprecht. Ze lijkt ook oprecht niet te weten waar ze nou goed aan doet. Ik deel zeker de zorg om seksueel misbruik van de minderjarige door zijn vader en denk dat er snel hulp moet komen.' De man is door de vrouw niet betrokken bij het onderzoek door deze specialist en de vrouw heeft hem daarover ook niet geïnformeerd.

Namens de man is gesteld dat de vrouw twee jaar geleden ook met de minderjarige naar de kinderarts is geweest en dat de kinderarts destijds geen signalen van misbruik heeft geconstateerd. Er heeft vervolgens een uitgebreid onderzoek van de Raad voor de Kinderbescherming plaatsgevonden. De vrouw heeft dit ter zitting bevestigd. De man stelt dat het signaal van misbruik hetzelfde is als twee jaar geleden. De minderjarige zou zijn vinger in zijn anus stoppen. De man zegt dit zelf nooit te hebben gezien.

De vrouw ziet deze gegevens als nieuwe feiten en omstandigheden die stopzetting van het contact rechtvaardigen.

Het hof is van oordeel dat de vrouw ter zitting niet helder heeft kunnen maken op welke wijze en onder welke omstandigheden de minderjarige is onderzocht, hoelang dit onderzoek in beslag heeft genomen en naar aanleiding van welke feiten en omstandigheden de specialist tot haar conclusie is gekomen en waarom de man niet betrokken is bij dit onderzoek. Weliswaar heeft de vrouw gezegd dat de minderjarige bepaalde uitspraken heeft gedaan, maar deze uitspraken zijn door haar in het geheel niet gespecificeerd noch in de tijd geplaatst. Gelet op het feit dat het vermoeden van de vrouw van seksueel misbruik van de minderjarige door de man geen nieuw gegeven is, destijds door de kinderarts en de Raad voor de Kinderbescherming is onderzocht en de rechtbank op grond van die feiten en omstandigheden een gemotiveerde beslissing heeft gegeven, ziet het hof in hetgeen de vrouw heeft aangevoerd geen aanleiding om aan de door haar aangevoerde belangen meer betekenis toe te kennen dan aan de belangen van de man. Voorts overweegt het hof dat er ook geen advies is gegeven om de omgang stop te zetten. Het hof wijst het verzoek tot uitvoerbaar bij voorraadverklaring toe.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 24-05-2016

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2016:4097

Zaaknummer: 200.185.243/02

RECHTSPRAAK

Kinderen willen graag contact met vader. Vader weigert categorisch. Hof vraagt Raad voor de Kinderbescherming te onderzoeken of vader ongeschikt of onmachtig is tot omgang.

Tussen partijen is in geschil het verzoek tot vaststelling van een omgangsregeling tussen de man en de kinderen. Het hof overweegt dat de rechter blijkens de uitspraak van de Hoge Raad van 17 januari 2014 (ECLI:NL:HR:2014:91) een zware inspanningsverplichting heeft om het wederzijdse recht op omgang tussen een ouder en kind(eren) mogelijk te maken en daadwerkelijk tot stand te laten komen. Van de rechter kan te meer een actieve opstelling worden verlangd naarmate voor de weigering van de ouder, in casu de vader, minder – of zelfs geen – goede en voldoende aannemelijk gemaakte gronden worden aangevoerd.

Uit het verslag van de bijzondere curator blijkt dat er geen omgang of contacten tussen de vader en de kinderen tot stand is gekomen. Eveneens is duidelijk geworden dat de vader volhardt in zijn weerstand tegen een omgangsregeling en dat die volgens zijn zeggen is toegenomen door de onderhavige procedure.

Uit het kindgesprek is gebleken dat de kinderen nog steeds vasthouden aan hun wens om contact met de vader te hebben en hun behoefte om uitdrukking te geven aan hun zijnsloyaliteit. Gelet hierop kan geconcludeerd worden dat omgang van de vader met de kinderen geen ernstig nadeel oplevert voor hun geestelijke of lichamelijke ontwikkeling. Het moet in het belang van de kinderen worden geacht dat zij, gezien hun grote wens daartoe, contact krijgen met hun vader. Of dat is via een omgangsregeling of wellicht op een andere manier, zal het hof voorlopig in het midden laten.

Voorts staat ter beoordeling van het hof of de vader kennelijk ongeschikt of kennelijk niet in staat moet worden geacht tot omgang. Gelet op de zware motiveringsplicht die de rechter in een zaak als deze heeft, zullen alle mogelijke wegen moeten worden bewandeld om wel tot contact te komen, in welke vorm dan ook. Het hof geeft daarbij ten behoeve van de vader aan dat op de vader ook de verplichting tot omgang met de kinderen rust en daarmee ten minste een zware verplichting om zijn beide dochters een voor hen begrijpelijk inzicht te geven in zijn motieven voor zijn weigering.

Voorshands is het hof van oordeel dat de vader niet kennelijk ongeschikt of onmachtig is om contact met de kinderen te hebben. Het hof verzoekt de raad om te onderzoeken of de vader ongeschikt of onmachtig is om contact te hebben met de kinderen en welke factoren maken dat de vader volhardt in zijn weigering om contact te hebben met zijn kinderen. Ook verzoekt het hof de raad te onderzoeken of er nog een vorm van contact mogelijk is tussen de vader en deze kinderen. De omstandigheid dat hierdoor de procedure langer duurt pleit onvoldoende tegen deze aanhouding, nu de kinderen blijven bij hun wens om de vader te leren kennen/te ontmoeten en het in hun belang is deze procedure goed af te ronden.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 17-05-2016

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2016:3939

Zaaknummer: 200.154.893/01

RECHTSPRAAK

Vader weigert na acute ziekenhuisopname van een van de vier minderjarige kinderen toestemming voor genitaal onderzoek van alle vier de kinderen. Moeder is in de VS, keert spoorslags terug, en is gedurende de vlucht niet bereikbaar. Kinderrechter stelt voorlopige voogdij in, maar schorst de ouders niet in het gezag. Nadien schorst de kinderrechter de vader in de uitoefening van het gezag, maar niet de moeder. De voorlopige voogdij wordt ingetrokken.

Deze zaak heeft internationaal privaatrechtelijke aspecten omdat de moeder de Duitse en Spaanse nationaliteit heeft en de vader Ier is. De kinderen verblijven in Nederland. De rechtbank acht zich bevoegd van de zaak kennis te nemen.

Een van de vier minderjarigen is acuut in het ziekenhuis opgenomen. Naar aanleiding daarvan komt een vermoeden van seksueel misbruik aan de orde en acht een ingeschakelde forensisch arts genitaal onderzoek van alle vier de kinderen noodzakelijk om het vermoeden te kunnen bevestigen of uit te sluiten. Dat onderzoek moet op korte termijn plaatsvinden omdat anders sporen vervagen of verdwijnen. De vader weigert toestemming daartoe, de moeder is in de VS. Met haar kon geen contact worden gelegd. De kinderrechter heeft uitvoerbaar bij voorraad, zonder belanghebbenden te horen, de gecertificeerde instelling (GI) belast met de voorlopige voogdij. Aan de GI komen alle bevoegdheden met betrekking tot de persoon en het vermogen van de minderjarige toe. Dag en tijdstip van verhoor zijn bepaald. De ouders zijn echter niet geschorst van het gezag.

De kinderrechter overweegt thans dat ten aanzien van de vader de grondslag van de schorsing niet alleen is gelegen in de noodzaak van het medische (genitale) onderzoek, maar ook in het vermoeden dat de vader in het licht van de strafbare feiten waarvan hij wordt verdacht zijn gezag heeft misbruikt. Voor zover noodzakelijk vult de rechtbank de rechtsgronden voor de schorsing van het gezag daartoe ambtshalve aan.

Ten aanzien van de moeder overweegt de rechtbank dat zij in de VS (Chicago) verbleef voor promotieonderzoek en dat zij, nadat de vader haar van de ziekenhuisopname van een van de

minderjarigen op de hoogte had gesteld, spoorlags naar Nederland is teruggekeerd. Omdat zij onderweg was, kon de Raad voor de Kinderbescherming haar niet bereiken. Voor haar staat het belang van de kinderen voorop en zij blijft nu in Nederland. De rechtbank overweegt dat er onvoldoende redenen zijn aan te nemen dat de moeder haar toezegging dat zij er de komende maanden voor de kinderen zal zijn, niet zal waarmaken. Hoewel er nog steeds geen duidelijkheid is over de omvang en de ernst van de zorgen over de kinderen in de periode dat de moeder in de VS verbleef, heeft de raad met de door hem aangevoerde feiten en omstandigheden niet aannemelijk gemaakt dat de moeder haar toestemming voor eventuele noodzakelijke medische behandeling van de kinderen zal weigeren. Evenmin heeft de raad gesteld, noch is de rechtbank overigens gebleken, dat bij de moeder sprake is van een ernstig vermoeden dat de grond voor de gezagsbeëindigende maatregel is vervuld. Daarmee ontbreekt de wettelijke grondslag voor de schorsing van de moeder van de uitoefening van het gezag.

Nu alleen de vader wordt geschorst in de uitoefening van het gezag, staan de kinderen nog steeds onder het gezag van de moeder. Dit gezag wordt ook uitgeoefend, nu de moeder terug is in Nederland. Daarmee is er geen grondslag meer aanwezig om de GI met de tijdelijke voogdij te belasten. De rechtbank trekt de maatregel van voorlopige voogdij dan ook met onmiddellijke ingang in.

Kanttekening: Weliswaar waren er ernstige zorgen over de vier kinderen, maar ook dan dient er zorgvuldig gehandeld te worden. Voorlopige voogdij toekennen zonder het gezag te schorsen geeft daarvan geen blijk. Had de raad niet kunnen weten dat de moeder onderweg was naar Nederland? Dat zullen de vader en de kinderen toch gezegd hebben? Zo nee, dan had van de raad, gezien zijn actieve onderzoeksplicht, verwacht mogen worden de situatie van de moeder beter in kaart te hebben gebracht. Deze zaak roept veel vragen op over het handelen van de overheid. SW

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 17-05-2016

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2016:4840

Zaaknummer: C/03/220025 / FA RK 16-1417

RECHTSPRAAK

Rechtbank en hof nemen aan dat de vrouw samenleeft als waren zij gehuwd met een andere man (artikel 160 BW). Zowel de rechtbank als het hof veroordelen de vrouw in de proceskosten. De vrouw moet de vanaf 25 juni 2010 betaalde partneralimentatie terugbetalen, vermeerderd met wettelijke rente.

Het hof oordeelt dat op grond van de stukken – waaronder getuigenverklaringen en het fotomateriaal – en hetgeen is besproken tijdens de mondelinge behandeling de levens van de vrouw en A in de loop van hun relatie zodanig vervlochten zijn geraakt, dat gesproken kan worden van een (praktisch) vrijwel dagelijks samenleven in lotsverbondenheid gedurende een zekere tijd, waardoor dit samenleven de kenmerken draagt van een samenleven met A als waren zij gehuwd als bedoeld in artikel 1:160 BW. Het hof vermeldt vervolgens de omstandigheden die het daartoe in aanmerking heeft genomen.

Evenals de rechtbank ziet het hof in de proceshouding van de vrouw aanleiding af te wijken van het uitgangspunt dat de proceskosten in een familierechtelijke procedure tussen partijen worden gecompenseerd. Ook de procedure in hoger beroep komt voort uit het gegeven dat de vrouw is blijven ontkennen hetgeen onomstotelijk bewezen wordt geacht. Het hof acht het in dit licht bezien redelijk en billijk om de vrouw, die ook in het hoger beroep in het ongelijk wordt gesteld, te veroordelen in de kosten van het hoger beroep aan de zijde van de man gevallen.

Uit de bekrachtiging van de uitspraak van de rechtbank vloeit voort dat het hof de terugbetaling met rente van hetgeen onverschuldigd is betaald in stand laat.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 21-04-2016

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2016:3188

Zaaknummer: 200.171.163

RECHTSPRAAK

Cincimino/Italië

Procedurele vereisten voortvloeiend uit artikel 8 EVRM.

Gezagsbeëindiging. Diagnose narcistische persoonlijkheid.

Omgangsrecht van ouder zonder gezag. Noodzaak dat beperking omgang gebaseerd is op recent en onafhankelijk advies. Beperking omgang moet vanuit belangen van het kind worden gezien.

Verzoekster is een moeder die beperkt werd in haar omgangsrecht met haar dochter, tussen de leeftijd van één tot twaalf jaar van deze laatste. In 2002 is verzoekster bekend met een psychische stoornis en depressie en in 2003 is bij haar een diagnose van een narcistische persoonlijkheid vastgesteld. Op basis van deze diagnose besliste de rechtbank in 2003 tot beëindiging van verzoeksters gezag over haar dochter en tot beperking van haar omgangsrecht tot één keer per week onder toezicht. Voorts oordeelde de rechtbank dat verzoekster met de sociale diensten moest samenwerken en dat zij een therapie moest volgen voor haar psychische problemen.

In 2005 oordeelde de rechtbank dat verzoekster niet met de sociale diensten samenwerkte en geen therapie had gevolgd en dat ze zich agressief en vijandig opstelde. De rechtbank besliste tot beëindiging van haar omgangsrecht. In 2006 verzochten de grootouders aan moederskant om een omgangsregeling maar dit verzoek werd in 2008 afgewezen en daarbij overwoog de rechtbank dat het niet denkbaar was dat de relatie tussen verzoekster en haar dochter ooit zou worden hersteld. Verzoekster had een scheiding verzocht van de kerk en deze scheiding is in 2007 uitgesproken onder meer op grond van de narcistische karaktertrekken van verzoekster. In 2009 verzocht verzoekster in het gezag te worden hersteld en diende psychologisch bewijs bij de rechtbank in waaruit bleek dat zij niet aan enige psychische ziekte leed. De sociale diensten dienden een advies in waaruit bleek dat de vader vreesde voor betrokkenheid van verzoekster in het leven van het kind. Een andere psychotherapeut adviseerde dat verzoekster nog steeds een narcistische persoonlijkheid had maar dat dit niet gevaarlijk was voor het kind. In 2013 wees de rechtbank het herstelverzoek af waarna verzoekster naar het EHRM stapte.

Het EHRM overweegt dat er vanaf 2006 geen enkel nieuw onderzoek werd gelast naar de

persoonlijkheid van verzoekster en naar de vraag of er – vanuit het perspectief van de belangen van het kind gezien – relevante en voldoende redenen voorhanden waren voor de volledige uitsluiting van omgang tussen verzoekster en haar dochter die inmiddels de leeftijd van twaalf jaar had bereikt. De instanties beperkten zich integendeel tot het aanhalen van de oorspronkelijke adviezen, terwijl op grond van recentere adviezen die door verzoekster werden overlegd er reden was om te denken dat de bedreiging voor de minderjarige in belangrijke mate afgenomen zou zijn geweest. Naar het oordeel van het EHRM ontbeert er een recent en onafhankelijk advies over verzoeksters persoonlijkheidsstoornis en door dit gebrek schiet de staat tekort betreffende de procedurele vereisten van artikel 8 EVRM en is derhalve artikel 8 EVRM geschonden.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 28-04-2016

Zaaknummer: 68884/13